

Deel 1 Standaard Bourkeparkiet

Uitgegeven door:
Copyright by NBvV,
Uitgave:

Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers
Alle rechten voorbehouden
Augustus 2015-2019

Revisie voorjaar 2019

VOORWOORD 2015

De ontwikkeling van mutaties en mutatiecombinaties bij de Neophema soorten is uitgebreid. De Neophema studiegroep van de Parkieten Speciaalclub van de N.B.v.V. is hierbij van grote waarde. Het is ook deze studie groep die de standardeisen Neophema 2011 heeft geëvalueerd en waar nodig aangevuld en uitgebreid.

Bij de mutatie informatie is het Recessief Bont ADM opgenomen. Zijn de selectievormen Oranjebuik en Blauw toevoegd en is de naam Recessief Gezoomd voor grizzle of spangle en Recessief Grijs voor grijsgroen ingevoerd.

Bij de Splendid parkiet zijn de Opaline kleurslagen in de standaard opgenomen. Bij de Turquoise parkiet zijn keurtechnische aandachtspunten voor Dilute kleurslagen uitgebreid vermeld. En zijn de kleurslagen D groen , DD groen en Violet toegevoegd.

De wijzigingen t.ov de standaard 2017-2018 zijn in het pdf bestand met een rode kleur te herkennen.

Tenslotte hoopt de Technische Commissie Tropische Vogels en Parkieten van de N.B.v.V. dat ook deze nieuwe standaard positief mag werken op de ontwikkelingen bij de Neophema soorten

Augustus 2015

VOORWOORD 2017-2018

Lay-out standaard aangepast zodat hij beter leesbaar is op tablets etc.

Lutino gewijzigd in SL ino groen als mede NSL ino groen.

Vererving van de Pallid aangepast.

Formaat omschrijving aangepast.

Violetfactorig gewijzigd in violetgroen en violetblauw.

Toevoeging matrixen van Splendidparkiet Opaline-cinnamon groen en Opaline-pallid groen.

Opaline platinum man en pop bij de splendidparkiet verwijderd wegens de minder goede herkenbaarheid.

Kleurbenaming kobalt aangepast in donkerblauw.

Hyperlinks gemaakt, index aangepast,

Utrecht voorjaar 2018

VOORWOORD 2019

De standaard in vier delen gesplitst om de leesbaarheid en het gebruiksgemak te verhogen.

Deel 4 behandelt de, Elegant- en Blauwvleugelparkiet en de herkenning omschrijving van de Rotsparkiet en de Oranjebuikparkiet.

Deel 1 Standaard Bourkeparkiet 2015-2019

Deel 2 Standaard Spendidparkiet 2015-2019

Deel 3 Standaard Turquoise parkiet 2015-2019

Deel 4 Standaard Overige Neophema parkieten

Utrecht voorjaar 2019

[Terug naar index](#)

INDEX

VOORWOORD 2015.....	2
VOORWOORD 2017-2018.....	2
VOORWOORD 2019.....	2
ALGEMENE INLEIDING:	4
<i>Neophema chrysostoma</i>	4
1. ALGEMENE KENMERKEN	5
STANDAARD NEOPHEMA'S EN NEOPSEPHOTUS	5
2: FYSIEKE STANDAARD NEOPHEMA'S EN NEOPSEPHOTUS:.....	5
3. TOELICHTING:	6
4. MUTATIES EN SYMBOLEN:.....	7
5. KLEURVERERVING:	9
6. DE MUTATIES	9
7. BESCHRIJVING KLEURSLAGEN.....	10
DE FYSIEKE STANDAARD VAN DE BOURKEPARKIET.	11
MANNEN: BOURKEPARKIETEN:	12
Wildkleur:	12
Opaline:.....	12
SL ino:.....	12
POPPEM: BOURKEPARKIETEN:	15
Wildkleur:	15
Opaline:.....	15
SL ino:.....	15
MANNEN BOURKEPARKIET:	17
Bronze fallow:.....	17
Pale fallow:.....	17
Recessief gezoomd:	17
POPPEM BOURKEPARKIET:	20
Bronze fallow:.....	20
Pale fallow:.....	20
Recessief gezoomd:	20
MANNEN BOURKEPARKIET:	22
Opaline-ino:.....	22
Opaline bronze fallow:.....	22
Opaline pale fallow:	22
Opaline *recessief gezoomd*:	22

POPPEM BOURKEPARKIET:	24
Opaline-ino:.....	24
Opaline bronze fallow:	24
Opaline pale fallow:	24
Opaline *recessief gezoomd*:	24
HERKENNING OMSCHRIJVING VIOLET MAN EN POP:	27

ALGEMENE INLEIDING:

De geslachten *Neophema* en *Neopsephotus* bestaan uit de volgende soorten.

HET GESLACHT NEOPHEMA EN NEOPSEPHOTUS

Latijn <i>Neopsephotus bourkii</i> .	Nederlands: Bourkeparkiet.	Engels: Bourke's Parrot.	Duits: Bourkesittich.	Frans: perruche de Bourke.
<i>Neophema pulchella</i> .	Turquoiseparkiet.	Turquoise Parrot.	Schönsittich.	perruche Turquoise.
<i>Neophema splendida</i> .	Splendidparkiet.	Scarlet-chested Parrot.	Glanzittich.	perruche Splendide.
<i>Neophema elegans</i> .	Elegantparkiet.	Elegant Parrot.	Schmucksittich.	perruche Élégante.
<i>Neophema chrysostoma</i> .	Blauwvleugelparkiet.	Bluewinged Parrot.	Feinsittich.	perruche à Bouche d'or.
<i>Neophema chrysogaster</i> .	Oranjebuikparkiet.	Orange-bellied Parrot.	Orangebauchsittich.	perruche à Ventre orange.
<i>Neophema petrophila</i> .	Rotsparkiet.	Rock Parrot.	Klippensittich.	perruche Pétrophile.

Tot voor kort werd ook de Bourkeparkiet gerekend tot het geslacht *Neophema*. Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond, dat de Bourkeparkiet zoveel afwijkt van de andere soorten, dat indeling in een apart geslacht *Neopsephotus* nodig is.

Omdat de Bourkeparkiet van oudsher tot de *Neophema*'s is gerekend, hebben we toch de Bourkeparkiet in deze standaard opgenomen. Er zijn veel overeenkomsten, die deze keuze rechtvaardigen. Qua formaat en model lijken de soorten veel op elkaar en de blauwe voorhoofdsband van de man Bourkeparkiet vinden we ook terug bij verschillende *Neophema* soorten. Er zijn ook veel verschillen aan te geven o.a. in levenswijze, maar ook in kleur. De hoofdkleur van de Bourkeparkiet is bruin met roze, terwijl de *Neophema* soorten groen als hoofdkleur hebben in verschillende nuances.

In de loop van de jaren is, met uitzondering van de Oranjebuik- en Rotsparkiet, in Europa en ook in andere werelddelen, met veel succes met *Neophema*'s gekweekt. Sinds Australië het exportverbod afkondigde in 1960 is er geen import meer geweest van wildvangvogels. Er zijn echter inmiddels al zo veel *Neophema*'s gekweekt, dat we kunnen stellen dat het domesticatieproces al ver gevorderd is.

[Terug naar index](#)

1. ALGEMENE KENMERKEN NEOPHEMA EN NEOPSEPHOTUSSOORTEN:

Het formaat van de verschillende soorten ligt tussen de 23 en 25 cm gemeten van de schedel tot aan de punt van de staart.

Het zijn strak bevederde parkieten met een afgeronde staart. Het geslachtsverschil is duidelijk bij de splendid- en turquoiseparkiet, bij de overige soorten is het verschil wat minder duidelijk. Er is wel een duidelijk verschil tussen jeugd kleeed en volwassen kleeed. De tekening is, behalve de rode borstkleur van de man splendidparkiet, al goed zichtbaar, maar nog niet in optimale vorm.

De neophema's komen voor in grote delen van Australië (inclusief Tasmanië). De oranjebuikparkiet is een bedreigde soort. De biotoop bestaat uit open grasland met lage bomen en struiken. Neophema's zijn snelle vliegers, maar toch ook vrij goede klauteraars. Het zijn holenbroeders. De voeding bestaat uit zaden, granen en vruchten.

In voliëremilieu kunnen neophema's goed samen worden gehouden met andere soorten vogels (niet kromsnavels). Bourkeparkieten kunnen goed worden samengehouden met de neophemasoorten, maar de meeste combinaties van neophema soorten onderling zijn af te raden. De soorten zijn winterhard. Ze zijn helaas wel gevoelig voor bepaalde ziekten, bijvoorbeeld paramixo-virus, ornithose (papegaaizenziekte) etc. Splendids zijn gevoelig voor vocht.

Hybride kweek:

Hybriden van en met kromsnavel soorten worden niet gevraagd en erkend binnen zowel de C.O.M. als de nationale bonden.

Toch zien we regelmatig hybriden van kromsnavels, ook van Neophema's. Tot op heden hebben we niet kunnen vaststellen, dat hybride nakweek van Neophema's vruchtbaar zijn. De verschillen van deze hybriden met de wel zuivere vogels, kunt U zien bij de keurtechnische aanwijzingen van deze soorten.

[Terug naar index](#)

STANDAARD NEOPHEMA'S EN NEOPSEPHOTUS:

Dit hoofdstuk is ingedeeld in de volgende paragrafen.

1. Veerstructuur van de Neophema's en Neopsephotus.
2. De fysieke standaard van de Neophema's en **Neopsephotus**.
3. Toelichting.
4. Mutaties en symbolen.
5. Kleurvererving.
6. De mutaties bij de Neophema's en Neopsephotus.
7. Beschrijving van de kleurslagen.

1. Veerstructuur van de Neophema's en Neopsephotus.

Uit vederonderzoek is gebleken, dat zich in de bevedering de volgende kleurstoffen bevinden:

- A. zwart eumelanine.
- B. geel psittacine.
- C. rood psittacine.

De baard van de veer is van het structurele type, dus bezit de z.g. blauwstructuur.

Deze, gecombineerd met het gele psittacine in de cortex, geeft de baard haar groene kleur.

De felste kleuren bevinden zich aan de kop, daar is de bevedering het meest intensief.

In de hoorndelen zit alleen maar zwart eumelanine.

In eerdere standaardseisen staat vermeld dat de bourkeparkiet bruin eumelanine bezit. Door vederonderzoek is dit inmiddels achterhaald. Het eumelanine bij de bourkeparkiet is net als bij alle neophema's zwart.

2: FYSIEKE STANDAARD NEOPHEMA'S EN NEOPSEPHOTUS.:

Conditie:

Conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen.

De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken.

Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Formaat:

De lengte van de Neophema's staat per soort bij de standaard vermeld.

De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Neophema is een volle vogel.

De ruglijn vormt vanuit de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn.

De schouders zijn breed t.o.v. het lichaam

De hals is kort, in een strak vloeiende lijn verlopend met de ronde borst.

Vanaf de aars tot de punt van de staart moet deze lijn weer recht zijn.

Het achterlijf mag niet uitgezakt zijn.

Houding:

Neophema's nemen de juiste houding aan als de ruglijn van de vogel een hoek van 50 graden met het horizontaal maakt.

Het type is aangepast aan het formaat, als de juiste stand wordt aangenomen komt dit het type ten goede.

Kop:

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam, deze is niet grof maar moet wel passen bij het postuur.

De kop is rond en de schedel iets afgeplat.

De snavelbasis is smal.

De lengteas van de schedel richt zich iets naar beneden, waardoor een mooie ooglijn wordt verkregen.

Vrijwel in het centrum van de kop bevindt zich aan weerszijden de oogkas.

Poten:

De poten zijn fijn en voorzien van vier tenen die de stok zo omklemmen, dat de vogel vrij zit van de zitstok. De dijen zijn zichtbaar.

Het loopbeen moet recht zijn, zonder vergroeiingen of verruwing. Twee tenen staan naar voren geplaatst en twee tenen naar achteren. De tenen dienen voorzien te zijn van eenkleurige gelijkmatige gebogen nagels.

Snavel:

De snavel oogt smal, is goed gerond en vormt met de schedel een vloeiend gebogen lijn.

De bovensnavel is een haaksnavel, die voorzien is van een inkeping.

De punt van de bovensnavel steekt enkele mm over de ondersnavel.

Bij een goed gesloten snavel voegt de ondersnavel zich gedeeltelijk in de bovensnavel.

Bevedering:

De bevedering is compleet, dicht en aaneengesloten.

Elke veer is vrijwel gelijk aan de naastliggende.

De vleugels, tamelijk kort in de vleugelbocht, worden strak langs het lichaam gedragen en dekken de rug gedeeltelijk af.

Er zijn zeven handpennen zichtbaar.

De staart is ongeveer 40 % van de totale lengte, gesloten en aan het einde afgerond.

De staart bestaat uit twaalf pennen, die trapsgewijs korter worden, de twee bovenste pennen zijn het langst.

De onderzijde wordt afgeschermd door de onderstaartdekveren.

3. TOELICHTING:

In kwekersringen werden soms allerlei fantasiebenamingen gebruikt op basis van bepaalde uiterlijke kenmerken van de Neophema's. In deze standaard is er naar gestreefd om de juiste benamingen te geven aan mutaties op basis van vererving en vederstructuur. Deze termen zijn ook internationaal bekend en aanvaard. Wij zijn er van overtuigd, dat door het gebruik van de juiste namen er meer helderheid zal ontstaan. De internationale terminologie is voor een belangrijk deel gebaseerd op de Engelse taal.

We kennen een groot deel van de Engelse termen al door de naamgeving bij andere vogelsoorten, o.a. Grasparkieten, Edelparkieten en Agaporniden. Wij verwachten dan ook dat de kwekers, na een overgangperiode, algemeen gebruik zullen gaan maken van de voorgestelde benamingen.

Om deze gewenning te vergemakkelijken hebben we hieronder een tabel met de nieuwe standaardnamen en de "oude namen" toegevoegd en staan tussen ()

De gebruikte symbolen zijn ook aangepast aan de nieuwste inzichten in de genetica. Voorheen werden voor de geslachtschromosomen de symbolen X en Y gebruikt.

Gebleken is dat deze symbolen beter passen bij zoogdieren en mensen en dat daarom is bij vogels gekozen voor Z en W, in plaats van X en Y.

[Terug naar index](#)

4. MUTATIES EN SYMBOLEN:

Tabel mutatiebenamingen Neophema's en Neopsephotus:

Mutatienaam	Symbol	Oude of foutieve naam	Engelse naam
Autosomaal dominant verervende mutaties.			
Grijs.	G	Zwart.	Dominant Grey.
Dominant Bont.	Pi	Dominant bont.	Dominant pied.
Autosomaal onvolledig dominant verervende mutaties. (Of incomplete dominant).			
Donkerfactor.	D	Donkergroen.	Darkfactor.
Violetfactor.	V	Violet.	Violetfactor.
Misty.	Mt	Bleekgroen, khaki.	Misty.
Dominant gezoomd.	Ed	Gezoomd, spangle.	Edged dilute, spangle.
Geslachtsgebonden recessief verervende mutaties.			
Opaline.	Zop	Roze, lachs, bont.	Opaline (rose).
Platinum.	Zino ^{pl}	Bruin overgoten	Platinum.
SL ino.	Zino	Geel, lutino.	SL ino (lutino.)
Pallid.	Zino ^{pd}	Isabel, lacewing, Europees cinnamon	Pallid (isabel).
Cinnamon.	Zcin	Cinnamon.	Cinnamon.
Autosomaal recessief verervende mutaties.			
Blauw.	bl	Witborst (blauw).	Blue (whitebreasted).
Turquoise.	bl ^{lq}	Pastelblauw, zeegroen.	Parblue (pastelblue).
Aqua.	bl ^{aq}	Zeegroen.	Aqua (seagreen).
Oranjeborst.	ob	Bleekborst.	Yellowbreasted.
NSL ino.	a	Recessief lutino Geel	NSL ino (lutino,yellow).
Pale fallow.	pf	Geel, pastel, geelpastel.	Pale fallow (yellowpastel,yellow).
Bronze fallow.	a ^{bz}	Fallow, recessief cinnamon.	Bronze fallow (fallow).
Dun fallow.	a ^{df}	Dun fallow.	Dun fallow.
Pastel.	a ^{pa}	Pastel.	Pastel.
Dilute	dil	Overgoten Goudgeel.	Dilute (yellow).
Grijsvleugel.	dil ^{gw}	Grijsvleugel.	Greywing.
Recessief gezoomd.	sp	Grizzle, spangle.	Recessive spangle.
Recessief bont.	s	Bont.	Recessive pied.
Recessief bont anti-dimorphisme(ADM)	dm	Bont.	Recessive pied anti-dimorphisme(ADM)
Recessief grijs	rg	Grijsgroen.	Recessieve-grey
Faded.	fd	Isabel.	Faded (recessive cinnamon).
Melanistic.	m	Zwart.	Melanistic (black).

[Terug naar index](#)

Multifactorieel			
Mottle.	mo	Bont.	Mottle.
Selectie factoren met een intermediair verervingsgedrag			
Roodbuik.	RB	Roodbuik.	Redbelly.
Oranjebuik	OB	Oranjebuik	Orange Belly
Blauwselectie	BS	Blauw	Bleu Selection

[Terug naar index](#)

5. KLEURVERERVING:

Zie tabel hierboven.

6. DE MUTATIES

Niet alle genoemde mutaties zijn bij alle soorten ontstaan, maar het is te verwachten dat ze vroeg of laat wel ontstaan.

Achter elke factor is aangegeven waar ze al ontstaan zijn.

RECESSIEF BONT. ADM (recessiefbont anti-dimorphisme (ADM) mutatie)

Vererving: autosomaal recessief.

Symbool: dm

Recessief bont is een vorm van leucisme. Het verschil tussen leucisme en albinisme is de oogkleur. Bij leucisme wordt de oogkleur niet aangetast, bij albinisme is het oog pigmentloos en daardoor rood van kleur.

De recessief bont mutatie is al ontstaan bij de Turquoise- en Elegantparkiet.

Een zeer onregelmatig bontpatroon, dat ontstaat door het plaatselijk ontbreken van pigmentcellen.

Kenmerk is de afwezigheid van het geslachtsonderscheid. Bij deze mutant ontbreken dus de typische man kenmerken.

RECESSIEF BONT.

Vererving: autosomaal recessief.

Symbool: s

Recessief bont is een vorm van leucisme. Het verschil tussen leucisme en albinisme is de oogkleur. Bij leucisme wordt de oogkleur niet aangetast, bij albinisme is het oog pigmentloos en daardoor rood van kleur.

De recessief bont mutatie is al ontstaan bij de Turquoise- en Elegantparkiet.

Een zeer onregelmatig bontpatroon, dat ontstaat door het plaatselijk ontbreken van pigmentcellen.

In tegenstelling tot de recessief bonte ADM is er bij de dominant bonte wel geslachtsverschil waarneembaar.

BLAUW SELECTIE

Vererving: intermediair dominant.(Selectie vorm)

Symbool: BS

Blauwselectie is ontstaan bij de Bourke en Turquoise parkiet.

Bij beide Neophema's bestaat de selectie vorm al van 1995

Bij de Turquoise veroorzaakt de Blauwselectie dat het groene rugdek en zelfs het geel psittacine van de borst blauw uitloopt het geel en rood psittacine wordt echter niet gereduceerd.

Bij de Bourke veroorzaakt de Blauwselectie dat van de schouder de blauwe uitloop tot ver in de vleugel en de rosé borst een hele blauwe waas over zit, ook bij de Bourke wordt het geel en rood psittacine wordt echter niet gereduceerd.

Als met dit combineert met de opaline factor verkrijgt men toch behoorlijke blauwe exemplaren.

OPALINE.

Vererving: geslachtsgebonden recessief.

Symbool: Zop

Mutatie die de distributie van eumelanine en psittacine wijzigt.

De opaline factor is ontstaan bij de Bourke-, Splendid- en Turquoise parkiet.

Typisch kenmerk is de blanke vleugelspiegel bij Australische parkieten.

Een typisch kenmerk is dat de oorspronkelijke plaats van het geel en rood psittacine

verandert. Dat komt nu op andere plekken te voorschijn of verdwijnt. Bij de opaline

Turquoise parkiet zien we, dat de rode vleugelbalk bij de man verdwijnt bij overjarige vogels

en dat bij de pop nu wel een rode vleugelbalk verschijnt. In combinatie met de roodbuik- en

opaline factor krijgen de mannen weer rood op het rug/vleugeldek.

SL ino.

Vererving: geslachtsgebonden recessief.

Symbool: Zino

Kwantitatieve reductie van 95-99% eumelanine, ook in de ogen en de poten.

Is alleen ontstaan bij de Bourke-, Splendid- en Turquoise parkiet. Een bijna totale reductie van eumelanine in de gehele bevedering.

Het psittacine (rood en geel) wordt niet beïnvloed.

Deze SL ino vormt met de pallid en platinum een meervoudige mutatiereeks(MM-reeks).

De volgorde van dominantie in de verdeling is wildvorm pallid-platinum-SL.ino

MELANISTIC.

Vererving: autosomaal recessief.

Symbool: m

Kwantitatieve plus mutatie van het eumelanine.

De melanistic mutatie is al ontstaan bij de Turquoise parkiet

BRONZE FALLOW.

Vererving: autosomaal recessief.

Symbool: a^{bz}

Kwalitatieve reductie van 30-40% eumelanine.

De bronze fallow mutatie is al ontstaan bij de Bourke-, Splendid-, Turquoise- en Elegantparkiet.

Het is het donkere type van fallow.

Vleeskleurige poten, ondersnavel donkerbruin, oogkleur rood met geelachtige iris. Het is een meervoudige mutatie reeks met **pastel en NSL ino**.

Noot: als je een bronze fallow x een pale fallow paart krijg je hieruit alleen wildkleuren, die voor beide factoren split zijn.

Het is af te raden om deze combinatie op te zetten.

De Bronze fallowPale fallow is geen gevraagde kleurslag.

[Terug naar index](#)

PALE FALLOW.

Vererving: autosomaal recessief.

Symbool: pf

Kwalitatieve reductie van 75-80% eumelanine.

De pale fallow mutatie is al ontstaan bij de Bourke- , Splendid- , Turquoise- en Elegantparkiet.

Het lichte type van de fallow.

Licht vleeskleurige poten, ondersnavel licht bruin, oogkleur helder rood, zonder zichtbare iris.

De mutatie werd vroeger geelpastel of geel genoemd.

RECESSIEF *GEZOOMD*.

Vererving: autosomaal recessief.

Symbool: e

Kwantitatieve plaatselijke reductie van het eumelanine.

Van de 100 gekweekte gezoomde is er niet een hetzelfde van kleur en tekening, het gezoomde patroon varieert van 1% tot 98%. Bij de gezoomd, valt direct op dat de kop nagenoeg gelijk gebleven is en dat de gehele rugzijde zeer sterk is gereduceerd en vooral de toppen van de slagpennen en veren nog donker van kleur blijven, als ook de schachten van alle veren. De vleugelpennen zijn zeer sterk gereduceerd naar grijs en hier lijkt de pastel of grijsvleugel factor welke ook recessief erveren van toepassing te zijn maar dat is niet want dan zouden dan ook de kop en hoorndelen mee gereduceerd moeten zijn. Opvallend is ook dat de hoorndelen gelijk blijven aan de ongemuteerde als ook de voorhoofdsband en schedelkleur bij de mannen.

De gezoomde mutatie werd ook wel door kwekers geeldek en Spangle genoemd.

VIOLETFACITOR.

Vererving: autosomaal onvolledig dominant(of incompleet dominant).

Symbool: V

Mutatie van de vederstructuur.

Violet factorigen zijn al ontstaan bij de Bourke- , Turquoise- en Splendidparkiet.

Door een veranderde, veel fijnere structuur van de sponszone wordt door middel van interferentie violet licht in plaats van blauw licht teruggekaatst. De werking van deze mutatie komt het best tot uiting in combinatie met één donkerfactor, in de blauw- of turquoise serie. De violetfactor zal bij een intensieve blauwe Splendidparkiet met een DF violet goed zichtbaar zijn, deze zijn ook zonder donkerfactor zeer goed als violet herkenbaar.

Bij een DD blauw (mauve) is er nagenoeg geen effect, de violetfactor is dan moeilijk zichtbaar.

Bij vergelijking is de kleur een nuance donkerder dan zonder violetfactor factor erbij.

Soms worden deze vogels aangezien voor kobalt, maar zijn dat niet. Let op de kopkleur en de vleugelpennen, waar een violette gloed zichtbaar is. Bij de wildkleur Splendidparkiet worden vaak de violetfactorige vogels voor donkergroen aangezien.

7. BESCHRIJVING KLEURSLAGEN:

Algemeen:

Verspreidingsgebied is het binnenland van Australië, met grotere populaties in midden West Australië, Noorden van Zuid Australië en de grens van Queensland met New South Wales. De biotoop is laag struikgewas en net als de Neophema's zijn ze vooral in de vroege ochtend en avond actief.

Het geslachtsverschil is niet zo groot. De poppen zijn iets kleiner van formaat, missen de voorhoofdsband, zijn wat bruiner/lichter van kleur en alle poppen hebben een witte band in de onderzijde van de vleugels, sommige mannen tonen dit ook, maar dit is altijd wat smaller dan bij poppen.

Namen:

Nederlands	: Bourkeparkiet.
Latijns	: Neopsephotus Bourkii.
Duits	: Bourkesittich.
Frans	: Perruche de Bourke.
Engels	: Bourke's Parrot.

Ondersoorten:

Er zijn geen ondersoorten, hoewel we twee variëteiten erkennen, met gele vleugelomzoming en met rode vleugelomzoming.

In de natuur zien we, dat deze vleugelomzoming licht roze is. Door het domesticatie proces bij de kwekers is dit naar geel toe geselecteerd en het licht roze naar rood. Bourkeparkieten met een rode vleugelomzoming komt men veel minder tegen dan met gele omzoming.

In deze standaard is geen aparte omschrijving gemaakt van de rode vorm, wel is deze variëteit, ook in diverse mutanten toegestaan. Zie hiervoor de K.T.A.

Erfelijkheid en vederstructuur:

Bij de Bourkeparkiet zijn, voorzover bekend, de volgende mutaties ontstaan:

Opaline, SL ino, bronze fallow, pale fallow, recessief gezoomd. Deze zijn opgenomen in de kleurstandaard.

Van de violet, is een algemene herkenningsbeschrijvingen opgenomen. Sommige van deze mutaties zien we zelden of nooit op een show. Anderen waren er voorheen, maar zijn (zo goed als) verdwenen.

[Terug naar index](#)

DE FYSIEKE STANDAARD VAN DE BOURKEPARKIET.

Conditie:

Conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken.

Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Formaat:

De lengte 24 cm gemeten vanaf de schedel tot punt van de staart.

De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Bourkeparkiet is een volle vogel. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn.

De schouders zijn breed t.o.v. het lichaam. De hals is kort, in een strak vloeiende lijn verlopend met de ronde borst.

Vanaf de aars tot de punt van de staart moet deze lijn weer recht zijn.

Het achterlijf mag niet uitgezakt zijn.

Houding:

Bourkeparkieten nemen de juiste houding aan als de ruglijn van de vogel een hoek van 50 graden met het horizontaal maakt.

Het type is aangepast aan het formaat, als de juiste stand wordt aangenomen komt dit het type ten goede.

Kop:

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam, deze is niet grof, maar moet wel passen bij het postuur.

De kop is rond en de schedel iets afgeplat. De snavelbasis is smal.

De lengteas van de schedel richt zich iets naar beneden, waardoor een mooie ooglijn wordt verkregen.

Vrijwel in het centrum van de kop bevindt zich aan weerszijden de oogkas.

Poten:

De poten zijn fijn en voorzien van vier tenen, die de stok zo omklemmen, dat de vogel vrij zit van de zitstok. De dijen zijn zichtbaar.

Het loopbeen moet recht zijn, zonder vergroeiingen of verruwing. Twee tenen staan naar voren geplaatst en twee tenen naar achteren. De tenen dienen voorzien te zijn van eenkleurige gelijkmatige gebogen nagels.

Snavel:

De snavel oogt smal, is goed gerond en vormt met de schedel een vloeiend gebogen lijn.

De bovensnavel is een haaksnavel, die voorzien is van een inkeping.

De punt van de bovensnavel steekt enkele mm over de ondersnavel.

Bij een goed gesloten snavel voegt de ondersnavel zich gedeeltelijk in de bovensnavel.

Bevedering:

De bevedering is compleet, dicht en aaneengesloten. Elke veer is vrijwel gelijk aan de naastliggende.

De vleugels, tamelijk kort in de vleugelbocht, worden strak langs het lichaam gedragen en dekken de rug gedeeltelijk af.

Er zijn zeven handpennen zichtbaar.

De staart is ongeveer 40 % van de totale lengte, gesloten en aan het einde afgerond. De staart bestaat uit twaalf pennen, die trapsgewijs korter worden, de twee bovenste pennen zijn het langst. De onderzijde wordt afgeschermd door de onderstaartdekveren.

Ringmaat:

4 mm

[Terug naar index](#)

MANNEN: BOURKEPARKIETEN:

	Man: Wildkleur:	Man: Opaline:	Man: SL ino:
Kleur / kleurslag:			
Bovenschedel en nek:	Donker grijs- bruin.	Helder dieprozerood	Roze.
Hals en wangen:	Bruin licht grijs.	Diep roze, op witte ondergrond. Rond de snavel wit.	Wit met roze waas. Rond de snavel en oog wit.
Borst:	Diep rozerood.	Helder diep rozerood.	Roze.
Buik:	Diep rood.	Rozerood.	Rozerood.
Broek:	Hemelsblauw.	Rozerood.	Rozerood.
Aarsstreek:	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel en onderrug:	Egaal donkergrijsbruin.	Egaal rozerood.	Egaal diep geel.
Stuit:	Egaal donkerbruin.	Egaal rozerood.	Diep geel.
Hand - en armpennen:	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Wit.
Vleugeldekveren:	Zwartbruin.	buitenste deel zwartbruin, verder egaal rozerood.	Diep geel.
Middelste staartpennen:	Zwartbruin.	Roze, met donkere schacht, lichter naar de top toe. Top donkerder.	Wit met minimale gele waas.
Overige staartpennen:	Zwartbruin, onderzijde wit met iets grijze waas.	Zachtroze, onderzijde wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Hemelsblauw.	Wit met vage roze waas.	Wit.
Bovenstaartdekveren:	Zwartbruin.	Roze.	Diep geel.
Snavel:	Zwartgrijs.	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Neusdop:	Lichtgrijs.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Poten:	Donker bruingrijs.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Zwart.	Grijs.	Hoornkleurig.
Ogen:	Zwart.	Zwart.	Rood.
Tekening:			
Voorhoofdsband:	Diep donkerblauw.	Roze.	Wit.
Keel en wangen:	Donker grijsbruine golftekening.	minimale licht grijsbruine golftekening.	n.v.t.
Nek en mantel:	Strak afgelijnd.	n.v.t.	Strak afgelijnd.
Teugel en oogring:	Wit.	Wit, met roze waas.	Wit.
Borst:	Donker grijsbruine golftekening.	Minimale fijne donker-grijsbruine golftekening.	Witte golftekening.
Buik en broek:	Strak afgelijnd.	n.v.t.	n.v.t.
Vleugelbocht:	Ultramarijn blauw.	Bleek ultramarijn blauw.	Wit.
Vleugeldek:	geel omzoomd. * zie ook K.T.A.	In het zwartbruine gedeelte geel omzoomd. Mantel / vleugeldek strak afgelijnd. Grote dekveren donkere en gele omzoming aan de top.	n.v.t.
Vleugelpennen:	Buitenvlag smalle blauwe en lichte zoom.	Buitenvlag diepblauw en lichte zoom, witte spiegel.	Wit
Vleugelspiegel:	n.v.t.	Wit	n.v.t.
Middelste staartpennen:	Diep blauwe zoom.	n.v.t.	n.v.t.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BOURKEPARKIETEN MAN EN POP, WILDKLEUR EN PRIMAIRE MUTANTEN:

Wildkleur man:	<p>Algemeen: Door veelvuldige kweek is het formaat en model niet altijd meer ideaal te noemen. Smalle/iele Bourkeparkieten komen we dan ook regelmatig tegen. Om verdere degeneratie tegen te gaan moet er dan ook streng op gelet worden, dat het formaat aan de eis voldoet en het model goed vol is. We zien soms iele vogels, waar de borst invalt en zeer smal is. Dit soort vogels moeten streng bestraft worden bij rubriek model. Een goed model herken je wanneer de vogel in zijaanzicht, voor de vleugelbocht, nog borst model toont. In vooraanzicht mag je alleen de vleugel bochten zien bij een goed gevulde Bourke. Bij te smalle vogels kijk je als het ware onder de vleugels, deze vleugels hangen dan ook vaak over de flanken heen, bij een goed model zijn de flanken duidelijk zichtbaar. Deze eisen gelden uiteraard ook voor de pop en mutanten en combinaties hiervan. De kopvorm van de man oogt wat vierkant, met een wat afgeplatte bovenschedel, dit mag niet bestraft worden. Toch zien we door selectie op de groeirichting van de bevedering, ook al kopvormen die ronder zijn, dit geniet wel de voorkeur.</p> <p>Kleur: De rode borst- en buikkleur dient zo diep en egaal mogelijk rozerood te zijn. Vaak zien we nog een veel te flets gekleurde borst- en/of buikkleur. De borst oogt wat minder diep rozerood door de aanwezigheid van de donkergrijsbruine golftekening. De totaalkleur lijkt bruin, toch ogen de slag- en vleugelpennen/dekveren zwart, deze dienen dan ook zo diep mogelijk zwartbruin van kleur te zijn. Bij de pop is deze duidelijk lichter bruin van kleur. Ook schedel, rugdek en stuit dienen zo diep en egaal mogelijk te zijn.</p> <p>Tekening: Er is behoorlijkheid wat variatie in de vorm van de vleugelomzoming, van zwak met fijne flets gele omzoming tot grove/brede omzoming, met een duidelijke gele zoom. Dit laatste is de juiste vorm en de zwakke, flets omzoomde moet bestraft worden bij tekening. Van oorsprong is de ondergrondkleur licht roze, dit is door kwekers naar zowel geel als rozerood toe geselecteerd. Lichtroze wordt niet gevraagd. Ook zien we dat de vleugelomzoming regelmatig tweekleurig is, vooral bij overjarige mannen. Dit is een ernstige tekeningsfout, het moet of geel zijn of rozerood, beide is niet toegestaan. De rozerode vorm is niet apart omschreven in deze standaard, maar is in principe in alle kleurslagen in te kweken en ook gevraagd. U moet dan enkel de gele vleugelomzoming veranderen in rood. Deze rode vorm wordt op het keurbriefje omschreven als Bourkeparkiet (rood omzoomd), dit om de kweker duidelijk te maken dat het hier om een andere variatie gaat. De voorhoofdsband en vleugelbocht dienen zo strak mogelijk te zijn, toch is de voorhoofdsband niet zo strak afgetekend zoals bij de Elegant- en Blauwvleugelparkiet. De broek en zijkant van de stuit dienen egaal hemelsblauw te zijn. Regelmatig zien we dat dit tweekleurig blauw is. Vaak zijn deze enkelfactorig violet. Deze keuren als ongemuteerde en bestraffen bij tekening, met de opmerking, dat vogel een violet waas toont in de broek. Om zeker te zijn, dat dit enkelfactorig violet zijn, kijkt men naar de omzoming in de slagpennen, deze zijn bij enkelfactorig violet violetkleurig en dus veel dieper paars dan bij een ongemuteerde. Een regelmatig voorkomende tekeningsfout is dat de witte teugel en het wit bij de snavel een roze waas toont. Dit moet bestraft worden, vaak zien we dit bij mannen, die split zijn voor opaline. Er zijn echter ook split opaline mannen, die wel hier wit van kleur zijn, dus wil het niet bij voorbaat zeggen, dat opaline mannen herkenbaar zijn.</p>
-----------------------	--

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BOURKEPARKIETEN MANNEN, WILDKLEUR EN PRIMAIRE MUTANTEN:

<p>Opaline man:</p>	<p>Algemeen: De opaline werd in het begin en nu nog wel vaak, de roze Bourkeparkiet genoemd. De opaline mutatie zorgt er voor, dat de Bourkeparkiet nagenoeg geheel diep roze van kleur is. De opaline mutatie is erg wisselend qua verschijning per vogelsoort. Ze hebben allen wel het volgende gemeen: de witte vleugelspiegel en de geslachtsgebonden recessieve vererving. Ook worden jonge opalines altijd met witte dons bevedering geboren. Het eumelanine wordt op bepaalde plaatsen verplaatst in de veeropbouw, ook het psittacine (zowel het geel als rood) zien we vaak op andere plekken te voorschijn komen dan bij de ongemuteerde vorm.</p> <p>Kleur: Bij de Bourkeparkiet blijft de diep rozerode kleur op de voorzijde ongewijzigd, maar ook de kop, rugdek/mantel, stuit en broek worden bij de opaline rozerood. Ook de vleugels zijn voor het grootste deel rozerood, alleen de buitenste vleugelveren(ongeveer 1/3 deel van de vleugel) behouden de oorspronkelijke tekening. Gestreefd moet worden naar een strakke afscheiding. In de zwartbruine vleugelpennen bevindt zich de witte spiegel, die kenmerkend is voor de opalinemutatie. Bij de man streven we naar een zo diep en egaal mogelijke rozerode lichaamskleur. We moeten er wel rekening mee houden wanneer er enkele veertjes ontbreken, dit gelijk de witte ondergrond kleur gaat tonen, omdat het witte dons er doorheen komt. Keurtechnisch is het zeer moeilijk om een 100% egale opaline te brengen, dit geldt ook voor alle opaline combinaties. Hierin moet dan ook enige soepelheid worden betracht, met uiteraard het streven naar een totaal egale opaline. Waar ook speciaal op gelet moet worden is de nagelkleur, deze is regelmatig tweekleurig bij opaline's, wat een kleurfout is. De nagelkleur moet grijs zijn, wanneer dit geheel hoornkleurig is moet dit ook met 1 punt bestraft worden bij kleur.</p> <p>Tekening: Ideaal is ook wanneer de oorspronkelijke golftekening zo minimaal mogelijk aanwezig is. In de wangen zal dit het moeilijkste te bereiken zijn. Het tonen van blauw in de broek/stuit is een ernstige kleurfout, dit moet ook rozerood zijn. De flets gele vleugelomzoming in het zwartbruine gedeelte moet duidelijk aanwezig zijn, toch is deze wat fijner van vorm dan bij de ongemuteerde. De voorhoofdsband is roze, een lichtere kleur dient soepel te worden beoordeeld. Een opaline met een rode omzoming is gelijk aan het geel omzoomde, alleen is de vleugelomzoming rood in plaats van flets geel. Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>SL ino man:</p>	<p>Algemeen: De SL ino ontstaat door het geheel ontbreken van het eumelanine, alleen het rode en gele psittacine blijven over. Hij heeft altijd rode ogen en hoornkleurige hoorndelen. Door het ontstaan van de SL ino konden we zien dat de Bourkeparkiet, onder het oorspronkelijke zwartbruine rugdekgedeelte, geel psittacine bezit. Het rozerood is optisch minder diep van kleur, dan bij de ongemuteerde. Dit komt omdat de onderdonskleur nu wit is geworden bij de SL ino. De rozerode borst/buik kleur moet wel zo diep mogelijk zijn en niet vlekkerig overkomen. Wel toont de SL ino op de borst nog een fijne witte golftekening, waardoor de borst iets fletser lijkt.</p> <p>Kleur: De gele rug, het vleugeldek en de stuit moeten zo egaal mogelijk geel zijn Dit geel zal nooit de kleurdiepte halen zoals bij de NSL ino Elegantparkiet, die van nature al veel meer geel bezit. Toch kunnen we door een strenge selectie bereiken, dat het geel beduidend dieper wordt dan het origineel was! De afscheiding nek met het rugdek, moet zo strak mogelijk zijn. Vaak zien we, dat het roze uitvloeit in de mantel, wat een kleurfout is. Ook het tonen van rood in het vleugeldek is een ernstige kleurfout en valt bij een SL ino extra op. Het is zeker niet aan te bevelen om roodgezoomd in de SL ino in te kweken. Dit wordt dan ook niet gevraagd. SL ino mannen, die split zijn voor opaline, laten vaak een duidelijke roze kleur zien in het gele gedeelte. Soms in die mate, dat men kan gaan twijfelen, of het nu een opaline-ino of een SL ino is. Deze splitvogels laten altijd nog wel een gele stuitkleur en bovenstaart dekveren zien, met iets rode omzoming. Bij een opaline-ino is dit egaal rozerood. Dit soort mannen moet dan ook streng gestraft worden bij kleur, ze zijn interessant/bruikbaar als kweekvogel, maar zeker niet als tentoonstellingsvogel</p> <p>Tekening: Ook de SL ino man toont nog een witte voorhoofdsband. De vleugel en staartpennen zijn egaal wit, met in de staart een vage flets gele waas aan de basis.</p>

[Terug naar index](#)

POPPEN: BOURKEPARKIETEN:

	Pop: Wildkleur:	Pop: Opaline:	Pop: SL ino:
Kleur / kleurslag:			
Bovenschedel en nek:	Donker grijsbruin.	Helder rozerood.	Zacht roze.
Hals en wangen:	Bruin lichtgrijs met iets roze waas. Rond de snavel wit.	Wit met iets roze waas.	Wit met iets roze waas. Rond de snavel wit.
Borst:	Diep rozerood.	Helder roze.	Roze.
Buik:	Diep rood.	Rozerood.	Rozerood.
Broek:	Hemelsblauw.	Rozerood.	Rozerood.
Aarsstreek:	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel en onderrug:	Egaal donkergrijsbruin.	Egaal roze.	Geel.
Stuit:	Egaal donkerbruin.	Egaal roze.	Geel.
Hand - en armpennen:	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Wit.
Vleugeldekveren:	Donkerbruin.	buitenste deel donker-bruin, verder egaal roze.	Geel.
Middelste staartpennen:	Donkerbruin.	Roze met donkere schacht, donkerder naar top toe.	Wit.
Overige staartpennen:	Donkerbruin, onderzijde wit met iets grijze waas.	Zacht roze, onderzijde wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Hemelsblauw.	Wit met vage roze waas.	Wit.
Bovenstaartdekveren:	Donkerbruin.	Roze.	Geel.
Snavel:	Grijs.	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Neusdop:	Lichtgrijs.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Poten:	Donkerbruingrijs.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Zwart.	Grijs.	Hoornkleurig.
Ogen:	Zwart.	Zwart.	Rood.
Tekening:			
Voorhoofdsband:	Donkergrijs-bruine golftekening.	Vage grijsbruine golftekening.	n.v.t.
Keel en wangen:	Strak afgelijnd.	n.v.t.	strak afgelijnd.
Nek en mantel:	Wit	Wit met roze waas.	Wit
Teugel en oogring:	Donkergrijs-bruine golftekening.	Minimale vage grijsbruine golftekening.	Witte golftekening.
Borst:	Strak afgelijnd.	n.v.t.	n.v.t.
Buik en broek:	Ultramarijn blauw.	Bleek ultramarijn blauw.	Wit.
Vleugelbocht:	Buitenvlag, smalle blauwe en lichte zoom.	Buitenvlag, blauwe en lichte zoom, witte spiegel.	n.v.t.
Vleugeldek:	geel omzoomd.	Op het donkerbruine gedeelte gele omzoming. Mantel / vleugeldek strak afgelijnd. Op mantel fijne donkere golftekening.	n.v.t.
Vleugelpennen:	n.v.t.	Wit.	n.v.t.
Vleugelspiegel:	Diep blauwe zoom.	n.v.t.	n.v.t.
Middelste staartpennen:			

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BOURKEPARKIETEN POPPEN, PRIMAIRE MUTANTEN:

Opaline pop:	<p>Algemeen: De opaline pop is wat grauwer in de wangen en zal nog een iets vage golftekening tonen op de borst, wangen en mantel.</p> <p>Kleur: De rozerode kleur is iets minder diep dan bij de man, wel streven we naar een zo diep en egaal mogelijke kleur.</p> <p>Tekening: Veel voorkomende fouten zijn het tonen van nog blauw in de broek, een vage zwakke vleugelomzoming en een donkere krans in de hals en nek. Dit moet dan ook bestraft worden.</p> <p>Verder gelijk aan de opaline man, zie ook de Wildkleur man en pop.</p>
SL ino pop:	<p>Algemeen: De SL ino pop is nagenoeg gelijk aan de man. Naast het iets kleinere formaat en andere kopvorm, is het ontbreken van de witte voorhoofdsband het duidelijkste verschil. Het roze loopt bij de SL ino pop door tot aan de snavel. Het geel is iets zachter van kleur dan bij de man, we streven wel naar een zo diep mogelijke gele kleur.</p> <p>Verder gelijk aan de SL ino man, zie ook de wildkleur man en pop.</p>

[Terug naar index](#)

MANNEN BOURKEPARKIET:

	Man:	Man:	Man:
Kleur / kleurslag:	Bronze fallow:	Pale fallow:	*Recessief gezoomd*:
Bovenschedel en nek:	Bruingrijs met roze waas.	Beigebruin, met roze waas.	Donkergrijsbruin.
Hals en wangen:	Wit met roze waas. Rond de snavel wit.	Wit met roze waas. Rond de snavel wit.	Wit met iets roze waas aan onderzijde. Rond de snavel wit.
Borst:	Rozerood.	Diep roze.	Diep rozerood.
Buik:	Diep rozerood.	Rozerood.	Rood.
Broek:	Hemelsblauw	Lichtblauw.	Geel.
Aarsstreek:	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel en onderrug:	Bruin op gele ondergrond.	Geel met beige waas.	Geel.
Stuit:	Diep olijfgeel.	Olijfgeel met beige waas.	
Hand - en armpennen:	Diep bruingrijs.	Beigegrijs, toppen iets donkerder.	Lichtgrijs met donkere schacht en toppen.
Vleugel dekveren:	Bruingrijs.	Beigebruin.	Geel, met donkere schacht
Middelste staartpennen:	Donker bruingrijs.	Donker beigegrijs.	Lichtgrijs met gele waas en donkere schacht.
Overige staartpennen:	Donker bruingrijs, onderzijde wit met iets bruingrijze waas.	Donker beigegrijs, onderzijde wit met beige waas.	Witgrijs met donkere schacht, onderzijde wit.
Onderstaartdekveren:	Hemelsblauw.	Lichtblauw.	
Bovenstaartdekveren:	Donker bruingrijs.	Donker beigegrijs.	Geel.
Snavel:	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Grijs.
Neusdop:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Lichtgrijs.
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Donker bruingrijs.
Nagels:	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Zwart.
Ogen:	Wijnrood.	Helder rood.	Zwart.
Tekening:			
Voorhoofdsband:	Donkerblauw.	Donkerblauw.	Diep donkerblauw.
Keel en wangen:	Bruingrijze golftekening.	Beigebruine golftekening.	Donkergrijs-bruine schubtekening.
Nek en mantel:	Strak afgelijnd.	Strak afgelijnd	Strak afgelijnd.
Teugel en oogring:	Wit.	Wit	Wit.
Borst:	Bruingrijze golftekening.	Beigebruine golftekening	Donkergrijs-bruine golftekening.
Buik en broek:	Strak afgelijnd.	Strak afgelijnd	Licht blauwgrijs.
Vleugelbocht:	Ultramarijn blauw.	Ultramarijn blauw	Zwartgrijze toppen.
Vleugeldek:	Geel omzoomd. De afscheiding vleugeldek en mantel is strak afgelijnd.	Geel omzoomd. De afscheiding vleugeldek en mantel is strak afgelijnd.	Ideaal is dat alle dekvleugel veren een donkere top tonen, zodat als het ware een bandvorming ontstaat. Zie K.T.A.
Vleugelpennen:	Buitenvlag smalle blauwe en lichte zoom.	Buitenvlag smalle blauwe en lichte zoom.	n.v.t.
Vleugelspiegel:	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Middelste pennen staartpennen:	Blauwe zoom.	Blauwe zoom.	Blauwe zoom.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN (K.T.A.) PRIMAIRE MUTANTEN BOURKEPARKIETEN MANNEN:

<p>Bronze fallow man:</p>	<p>Algemeen: De bronze fallow is donkerder van kleur en heeft een meer grijze waas over de lichaamskleur ten opzichte van een bruinbeige waas bij de pale fallow. De bronze fallow is vooral op de mantel en het vleugeldek donkerder van kleur en laat de gele waas hier veel minder zien. Ook de vleugelpennen zijn dieper van kleur. Opmerking: Bij de bronze fallow is de oogkleur bordeauxrood en de pale fallow heeft helderrode ogen en toont een iets lichte irisring.</p> <p>Kleur: De bronze fallow moet ook zo egaal mogelijk van kleurdiepte zijn. Het rozerood op de voorzijde is dieper dan bij de pale fallow door een iets donkerder onderdons bevedering.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p> <p>Tekening: De vleugelomzoming moet sprekend zijn en niet te vaag, ondanks de reductie van het vleugeldek. Bij de bronze fallow kan ook in de rood omzoomde een goed contrast geven. De voorhoofdsband is ook donkerblauw, maar de broek is wel wat dieper blauw dan bij de pale fallow.</p>
<p>Pale fallow man:</p>	<p>Algemeen: Deze factor heeft bij de Bourkeparkiet al een heel scala aan namen gehad.. Isabel in de standaard van 1988, pastel in begin jaren zeventig en nu nog vaak de gele Bourkeparkiet. Net als bij andere kromsnavelen zijn er verschillende fallow variaties, die onafhankelijk van elkaar vererven. Typische fallow kenmerken zijn altijd de rode oogkleur, blanke hoorndelen, reductie van het eumelanine en een autosomaal recessieve vererving. Door het eumelanine verschil, dat tussen de man en pop van de Bourkeparkiet van nature heeft, zien we dit vooral terug bij de reductie van het eumelanine. Mannen zijn op de rug donkerder dan poppen, minder helder geel.</p> <p>Kleur: De pale fallow bezit dezelfde kleur en tekening als de ongemuteerde, alleen in sterk gereduceerde vorm. Het rozerood is van dezelfde kwaliteit als bij de ongemuteerde, alleen optisch lichter door een lichtere onderdons bevedering. De mantel is geel met een beige waas. Vaak zien we dat de mantel te donker en of vlekkerig van kleur is, dit is een kleurfout. De afscheiding nek/mantel moet zo strak mogelijk zijn.</p> <p>Tekening: De stuit is meer olijfkleurig. De vleugelomzoming moet nog duidelijk aanwezig zijn, maar is beduidend minder sprekend dan bij de ongemuteerde door de beige bruine dekkleur. Uiteraard mag ook hier geen tweekleurige omzoming (geel en rood) getoond worden. Hoewel theoretisch ook een geheel rood omzoomde pale fallow gekweekt kan worden, tonen deze een vaak nog vlekkerige mantelkleur en het is daarom niet aan te bevelen om dit erin te kweken. De golftekening in de borst moet nog wel duidelijk waarneembaar zijn, alsook de donkerblauwe voorhoofdsband. Het blauw in de broek is duidelijk lichter dan bij de ongemuteerde. De staart is nog wel vrij donker beigebruin van kleur, duidelijk wat dieper dan de vleugelpennen. Het andere fallow type, de bronze fallow, is duidelijk veel donkerder van kleur en heeft bordeauxrode ogen met irisring, maar deze is niet goed zichtbaar. De bronze fallow is meer bruingrijs van lichaamskleur en laat veel minder geel op de mantel en vleugeldek zien. De combinatie van pale fallow met bronze fallow is een niet gevraagde kleurcombinatie, omdat dit een zoekplaatje zal zijn en nagenoeg op de pale fallow doet gelijken, met nog iets meer reductie.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN (K.T.A.) PRIMAIRE MUTANTEN BOURKEPARKIETEN MANNEN:

Recessief gezoomd man:	<p>Algemeen: Ondanks dat de eerste kweek van deze mutant al weer ruim 40 jaar geleden is, kunnen we nog steeds niet vast stellen, om welke mutatie het nu exact gaat.. Of de naamgeving *recessief gezoomd* de juiste is moet door vederonderzoek bewezen worden, vandaar dat de naam *recessief gezoomd*. Gezien de verschijningsvorm en vererving komt deze mutant hier het meeste mee overeen.</p> <p>Bij de *recessief gezoomd*, valt direct op dat de kopkleur nagenoeg onveranderd gebleven is en dat de gehele rugzijde zeer sterk is gereduceerd en vooral de toppen van de veren nog donker van kleur blijven, als ook de schachten van alle veren. De vleugelpennen zijn zeer sterk gereduceerd naar grijs en hier lijkt de pastel- of grijsvleugelfactor, die ook recessief vererft, van toepassing te zijn. Alleen zouden dan ook de kop en hoorndelen mee gereduceerd moeten zijn. Opvallend is ook dat de hoorndelen gelijk blijven aan de ongemuteerde, alsook de voorhoofdsband en schedelkleur bij de mannen. Ondanks het al lange bestaan van deze mutant zouden wij graag in contact komen met de kwekers hiervan, om zo vederonderzoek te laten verrichten, want we zien ze maar zelden op een tentoonstelling. Wij vinden dat er gestreefd dient te worden naar een zo egaal mogelijk gele dekkleur, éénkleurig zonder roze waas, die vaak veroorzaakt wordt, wanneer de man split is voor opaline of een tweekleurige omzoming bezit. De nek/rug scheiding moet zo strak mogelijk zijn. Ook streven we er naar dat alle veertoppen een donkere punt laten zien, zodat er als het ware een bandtekening gaat ontstaan, iets wat zeker voorlopig nog met enige soepelheid behandeld moet worden. Vaak laten ze ter hoogte van de vleugelbocht meer eumelanine zien, ook hier voorlopig nog enige soepelheid. Bekend is dat er een vrij grote variatie is binnen deze mutant! Het is niet aan te bevelen om hier de rood gezoomde in te kweken, gezien de gele dekkleur.</p>
---------------------------------	--

[Terug naar index](#)

POPPEN BOURKEPARKIET:

	Pop:	Pop:	Pop:
Kleur / kleurslag:	Bronze fallow:	Pale fallow:	*Recessief gezoomd*:
Bovenschedel en nek:	Bruingrijs met iets roze waas.	Roze met beige- bruine waas.	Grijsbruin, met gele omzoming.
Hals en wangen:	Wit met iets roze waas aan onderzijde. Rond de snavel en oog wit.	Wit met iets roze waas aan onderzijde. Rond de snavel en oog wit.	Wit met iets roze waas aan onderzijde. Rond de snavel wit.
Borst:	Rozerood.	Roze.	Roze.
Buik:	Diep rozerood.	Diep roze	Rozerood.
Broek:	Hemelsblauw.	Lichtblauw.	Geel.
Aarsstreek:	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel en onderrug:	Bruin op gele ondergrond.	Geel met lichtbeige waas.	Geel.
Stuit:	Diep olijfgeel.	Olijfgeel.	Olijfgeel.
Hand - en armpennen:	Diep bruingrijs	Licht beige grijs.	Licht grijs met donkere schacht en toppen.
Vleugel dekveren:	Bruingrijs.	Licht beigebruin.	Geel.
Middelste staartpennen:	Donker bruingrijs.	Beigegrijs.	Licht grijs met gele waas en donkere schacht.
Overige staartpennen:	Donker bruingrijs, onderzijde wit met iets bruingrijze waas.	Beigegrijs, onderzijde wit met iets beige waas.	Witgrijs met donkere schacht, onderzijde wit.
Onderstaartdekveren:	Hemelsblauw.	Lichtblauw.	Hemelsblauw.
Bovenstaartdekveren:	Donker bruingrijs.	Beigegrijs.	Geel.
Snavel:	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Grijs.
Neusdop:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Lichtgrijs.
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Donker bruingrijs.
Nagels:	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Zwart.
Ogen:	Wijnrood.	Helder rood.	Zwart.
Tekening:			
Voorhoofdsband:	Bruingrijze golftekening.	Beigebruine golftekening.	Grijsbruine schubtekening.
Keel en wangen:	Strak afgelijnd.	Strak afgelijnd.	Strak afgelijnd.
Nek en mantel:	Wit.	Wit.	Wit.
vleugel en oogring:	Bruingrijze golftekening.	Beigebruine golftekening.	Grijsbruine golftekening.
Borst:	Strak afgelijnd.	Strak afgelijnd.	Lichtgrijs.
Buik en broek:	Ultramarijn blauw.	Ultramarijn blauw.	Grijze toppen.
Vleugelbocht:	Buitenvlag, smalle blauwe en lichte zoom.	Buitenvlag, smalle blauwe en lichte zoom.	Ideaal is dat alle dek/vleugel veren een donkere top tonen, zodat als het ware een bandvorming ontstaat. Zie K.T.A.
Vleugeldek:	Geel omzoomd.	Geel omzoomd.	n.v.t.
Vleugelpennen:	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Vleugelspiegel:	Blauwe zoom.	Blauwe zoom.	n.v.t.
Middelste pennen staartpennen:	Blauwe zoom.	Blauwe zoom.	n.v.t.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN (K.T.A.) PRIMAIRE MUTANTEN BOURKEPARKIETEN POPPEN:

Bronze fallow pop:	<p>Algemeen: De bronze fallow pop lijkt optisch wel wat op een pale fallow man, qua kleurdiepte bruin. Het grote verschil zit in het rugdek. Bij de bronze fallow zien we nagenoeg geen geel en hij mist de voorhoofdsband. Ook is de bronze fallow meer grijsbewaasd ten opzichte van de beige waas bij de pale fallow</p> <p>Verder gelijk aan de bronze fallow man, zie ook de wildkleur man en pop.</p>
Pale fallow pop:	<p>Algemeen: De pale fallow pop wijkt in kleur sterk af van de man. De poppen zijn veel geler en helderder van kleur op rug- en vleugeldek. Dit werd wel verward met de pastefactor maar uit kweekuitkomsten en vederonderzoek is vast komen te staan, dat dit niet het geval is, maar dat dit veroorzaakt wordt door het grotere bruinbezit van een pop, dat gemakkelijker opbleekt.. Het roze is zachter, vooral in de nek en de vleugelbocht en slagpennen en minder diep blauw op de buitenvlag. De slagpennen zelf zijn ook veel lichter van kleur, alsook de staart. De vleugelomzoming moet nog wel waarneembaar zijn, maar komt wel vager over. Daarnaast wijken ze uiteraard ook wat af in formaat en kopvorm.</p> <p>Verder gelijk aan de pale fallow man, zie ook de wildkleur man en pop.</p>
Recessief gezoomd pop:	<p>Algemeen: De pop is nog geler van rugdek/mantelkleur en de nek/rugscheiding is hier nog sprekender. Opvallend is dat de pop wel lichte streepjes toont op de kop. Ook de donkere veertoppen zijn sprekender door de gele ondergrondkleur.</p> <p>Verder gelijk aan de man, zie ook de wildkleur pop.</p>

[Terug naar index](#)

MANNEN BOURKEPARKIET:

	Man:	Man:	Man:	Man:
Kleur / kleurslag:	Opaline-ino:	Opaline bronze fallow:	Opaline pale fallow:	Opaline *recessief gezoomd*:
Bovenschedel en nek:	Diep roze.	Helder rozerood.	Helder roze.	Roze.
Hals en wangen:	Wit met aan onderzijde roze waas. Rond de snavel en oog wit.	Roze op witte ondergrond. Rond de snavel wit.	Roze op witte ondergrond. Rond de snavel wit.	Wit met roze waas aan onderzijde. Rond de snavel wit.
Borst:	Diep rozerood.	Helder rozerood.	Helder rozerood.	Diep roze.
Buik:	Diep rozerood.	Rozerood.	Rozerood.	Diep roze.
Broek:	Diep rozerood.	Rozerood.	Rozerood.	Diep roze.
Aarsstreek:	Wit met iets roze waas.	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel en onderrug:	Diep rozerood.	Rozerood.	Rozerood.	Roze.
Stuit:	Diep rozerood.	Rozerood.	Rozerood.	Roze.
Hand – armpennen:	Wit.	Diep bruingrijs.	Licht beigegrijs.	Lichtgrijs met donkere schacht en toppen.
Vleugeldekveren:	Buitenste deel diep geel, verder egaal diep rozerood.	Buitenste deel bruingrijs, verder egaal rozerood.	Buitenste deel beigebraun, verder egaal roze.	Buitenste deel geel, verder egaal roze.
Middelste staartpennen:	Zachtroze, overgaand in geel/witte toppen.	Lichtroze, met bruingrijze schacht, overgaand in bruingrijs.	Lichtroze, met beigegrijze schacht, overgaand in beigegrijs.	Lichtgrijs met gele waas en donkere schacht.
Overige staartpennen:	Wit.	Licht roze, onderzijde wit.	Licht roze, onderzijde wit.	Witgrijs met donkere schacht, onderzijde wit.
Onderstaartdekveren:	Wit met iets roze waas.	Wit met lichtroze waas.	Wit met lichtroze waas.	
Bovenstaartdekveren:	Diep rozerood.	Rozerood.	Rozerood.	Roze.
Snavel:	Hoornkleurig.	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Grijs.
Neusdop:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Donker hoornkleurig.
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Bruingrijs.
Nagels:	Hoornkleurig.	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Zwart.
Ogen:	Rood.	Wijnrood.	Helder rood.	Zwart.
Tekening:				
Voorhoofdsband:	Rozerood.	Rozerood.	Rozerood.	Rozerood.
Keel en wangen:	n.v.t.	Vage schubtekening.	Vage schubtekening.	Vage schubtekening.
Nek en mantel:	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Teugel en oogring:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Borst:	n.v.t.	Vage schubtekening.	Minimale vage schubtekening.	Grijze schubtekening.
Vleugelbocht:	n.v.t.	Bleekblauw.	Bleekblauw.	Lichtgrijs.
Vleugelpennen:	Wit.	Buitenvlag blauwe en lichte zoom.	Buitenvlag blauwe en lichte zoom.	Zwartgrijze toppen.
Vleugeldek:	Het diep geel en diep rozerood zijn strak afgelijnd.	In het bruingrijze en de grote dekveren geel omzoomd. Mantel/vleugeldek strak afgelijnd. Op de mantel vage schubtekening.	In het beigebraune en de grote dekveren geel omzoomd. Mantel/vleugeldek strak afgelijnd. Op de mantel vage lichte schubtekening.	In het gele gedeelte donkergrijze toppen. Het geel en roze zijn strak afgelijnd.
Vleugelspiegel:	Wit.	Wit.	Wit	Wit
Middelste staartpennen:	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN (K.T.A.) BOURKEPARKIETEN MUTATIECOMBINATIES MANNEN:

<p>Opaline-ino man:</p>	<p>De opaline-ino is ontstaan door een crossing-over van de beide geslachtsgebonden recessieve mutaties, opaline en SL ino. Vaak werd en wordt deze combinatie foutief rubino genoemd.</p> <p>De opaline-ino laat duidelijk nog een gele band zien in de vleugels, waar dit bij de opaline zwartbruin is.</p> <p>De opaline-ino moet zo diep en egaal mogelijk rozerood zijn, ook op de borst streven we naar een egaal diep rozerode kleur, gelijk aan de buikkleur, zonder witte omzoming.</p> <p>In de wangen zien we nog wit met roze waas.</p> <p>Het rugdek/mantel, vleugeldek en stuit moeten van dezelfde kleur zijn als de kop, zonder enige omzoming.</p> <p>De vleugelpennen zijn wit en hierdoor zien we bij deze combinatie niet de witte opaline kenmerkende vleugelspiegel. De staart laat wel een roze waas zien, aan de basis overgaand in wit.</p> <p>Het gele gedeelte moet strak afgelijnd zijn met het rode vleugeldek en mag niet in elkaar overvloeien.</p> <p>De voorhoofdsband is wit.</p> <p>Ook bij deze combinatie is de rood omzoomde niet gevraagd.</p> <p>Deze zal alleen zichtbaar zijn in het gele gedeelte en is te zwak om dit geheel rozerood te maken.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur. Zie ook bij K.T.A. van de opaline en de SL ino.</p>
<p>Opaline bronze fallow man:</p>	<p>Opaline bronze fallow komen we nog maar zelden tegen. Ze zitten qua kleur en tekening tussen de opaline en opaline pale fallow.</p> <p>De hoorndelen zijn hoornkleurig en het oog is helderder rood, als bij de opaline pale fallow, met een iets lichte ring erom heen.</p> <p>De opaline bronze fallow heeft een meer bruingrijze kleur/waas in de donkere veervelden, ten opzichte van een beige bruine, bij de opaline pale fallow.</p> <p>De bruingrijze vleugeldeken moeten strak afgelijnd zijn met de rozerode mantel en de gele omzoming moet duidelijk en scherp afgetekend zijn.</p> <p>De voorhoofdsband is wit.</p> <p>Verder gelijk aan de opaline. Zie ook bij de bronze fallow en de wildkleur man.</p>
<p>Opaline pale fallow man:</p>	<p>De opaline pale fallow werd ook wel "lachs" (oude benaming) genoemd, maar is de combinatie van opaline, met pale fallow.</p> <p>Uiterlijk is het een opaline, met rode ogen en lichte hoorndelen.</p> <p>Het rozerood is gelijk als bij de opaline, maar ook hier wordt er naar gestreefd om het rozerood zo diep en egaal mogelijk te bekomen.</p> <p>De beige bruine vleugelrand moet strak zijn afgelijnd en nog duidelijk een gele of rode, in de rood gezoomde, omzoming tonen.</p> <p>De vleugelpennen moeten egaal zijn, voorzien van een witte spiegel.</p> <p>Hoewel we nog wat vage golftekening kunnen waarnemen, streven we naar een egaal rozerode borstkleur zonder golftekening.</p> <p>De voorhoofdsband moet wit zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de opaline. Zie ook bij de pale fallow en de wildkleur man.</p>
<p>Opaline *recessief gezoomd* man:</p>	<p>De combinatie van opaline met *recessief gezoomd* geeft een opaline vogel (totaal rozerood), met lichtgrijze pennen, donkere schacht en toppen.</p> <p>In de gele vleugel dekveren, streven we naar donkere veertoppen, de scheiding rozerood/geel moet strak zijn.</p> <p>Voorhoofdsband wit.</p> <p>Veel voorkomende fouten zijn een donkere hals/wangen en het tonen van geel op onderrug en stuit.</p> <p>Verder gelijk aan *recessief gezoomd*. Zie ook de opaline en de ongemuteerde mannen.</p> <p>Overige combinaties van en met de *recessief gezoomde* man en pop:</p> <p>Uiteraard zijn er nog meer combinaties met de *recessief gezoomd* mogelijk.</p> <p>Deze zijn nu nog niet beschreven, omdat er hierover nog te weinig gegevens bekend zijn.</p>

[Terug naar index](#)

POPPEN BOURKEPARKIET:

	Pop:	Pop:	Pop:	Pop:
Kleur / kleurslag:	Opaline-ino:	Opaline bronze fallow:	Opaline pale fallow:	Opaline *recessief gezoomd*:
Bovenschedel en nek:	Roze	Rozerood.	Roze.	Roze.
Hals en wangen:	Wit met iets roze waas aan onderzijde. Rond de snavel en oog wit.	Wit met iets roze aan onderzijde. Rond de snavel wit.	Wit met iets roze aan onderzijde. Rond de snavel wit.	Wit met roze waas aan onderzijde. Rond de snavel wit.
Borst:	Rozerood.	Rozerood.	Helder roze.	Roze.
Buik:	Rozerood.	Diep rozerood.	Roze.	Roze.
Broek:	Rozerood.	Rozerood.	Roze.	Roze.
Aarsstreek:	Wit met iets roze waas.	Wit.	Wit.	Wit.
Mantel en onderrug:	Rozerood.	Rozerood.	Roze.	Roze.
Stuit:	Rozerood.	Rozerood.	Roze.	Roze.
Hand – armpennen:	Wit.	Bruingrijs.	Licht beige.	Licht grijs met donkere schacht en toppen.
Vleugeldekveren:	Buitenste deel geel, verder egaal rozerood.	Buitenste deel bruingrijs, verder egaal rozerood.	Buitenste deel licht beigebruin, verder egaal roze.	Buitenste deel geel, verder egaal roze.
Middelste staartpennen:	Zacht roze, overgaand geel/witte toppen.	Licht roze, met bruingrijze schacht, overgaand in bruingrijs.	Licht roze, met beige schacht, overgaand in beige grijs.	Licht grijs met gele waas en donkere schacht.
Overige staartpennen:	Wit.	Licht roze, onderzijde wit.	Licht roze, onderzijde wit.	Witgrijs met donkere schacht, onderzijde wit.
Onderstaartdekveren:	Wit met iets roze waas.	Wit met lichtroze waas.	Wit met lichtroze waas.	Wit met lichtroze waas.
Bovenstaartdekveren:	Rozerood.	Rozerood.	Roze.	Roze.
Snavel:	Hoornkleurig.	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Grijs..
Neusdop:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Donker hoornkleurig.
Poten:	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	Bruingrijs.
Nagels:	Hoornkleurig.	Donker hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Zwart.
Ogen:	Rood.	Wijnrood.	Helder rood.	Zwart.
Tekening:				
Voorhoofdsband:	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Keel en wangen:	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Nek en mantel:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Teugel en oogring:	n.v.t.	Vage schubtekening.	Minimale vage schubtekening.	Grijze schubtekening.
Borst:	n.v.t.	Bleekblauw.	Bleekblauw.	Lichtgrijs.
Vleugelbocht:	Wit.	Buitenvlag blauwe en lichte zoom.	Buitenvlag blauwe en lichte zoom.	Grijze toppen.
Vleugelpennen:	n.v.t.	In het bruingrijze en de grote dekveren geel omzoomd. Mantel/vleugeldek strak afgelijnd. Op de mantel vage schubtekening.	In het licht beige en de grote dekveren geel omzoomd. Mantel/vleugeldek strak afgelijnd. Op de mantel vage lichte schubtekening.	In het gele gedeelte grijze toppen. Het geel en roze zijn strak afgelijnd
Vleugeldek:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Vleugelspiegel:	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Middelste staartpennen:	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN (K.T.A.) BOURKEPARKIETEN MUTATIECOMBINATIES POPPEN:

<p>Opaline ino pop:</p>	<p>De opaline-ino pop is nagenoeg gelijk aan de man, naast het iets kleiner formaat en andere kopvorm, is het ontbreken van de voorhoofdsband het duidelijkste verschil. Het rozerood loopt door tot aan de snavel. De wangen zijn iets lichter, meer wit dan bij de man en de borst toont nog een vage witte golftekening. Ook het rugdek/mantel is vaak iets lichter rozerood dan bij de man. Verder gelijk aan de opaline-ino man.</p> <p>Zie ook de wildkleur man en pop.</p>
<p>Opaline bronze fallow pop:</p>	<p>De kleurverschillen met de man zitten in de lichaamskleur en de vleugelpennen welke duidelijk lichter zijn, maar wel duidelijk weer donkerder dan bij de opaline pale fallow. De pop mist de voorhoofdsband. Het rozerood loopt door tot aan de snavel. Verder gelijk aan de man.</p> <p>Zie ook de opaline, de bronze fallow en de wildkleur pop.</p>
<p>Opaline pale fallow pop:</p>	<p>De roze kleur is wat lichter dan bij de man en vooral de slagpennen zijn duidelijk veel lichter van kleur. De pop mist de witte voorhoofdsband. Het rozerood loopt door tot aan de snavel. Ook zijn poppen iets kleiner van formaat en is de kopvorm anders. Verder gelijk aan de man.</p> <p>Zie ook de opaline, de pale fallow en de wildkleur pop.</p>
<p>Opaline *recessief gezoomd* pop:</p>	<p>De roze kleur is lichter dan bij de man. De pop mist de voorhoofdsband. Het rozerood loopt door tot aan de snavel. Veelvoorkomende fouten zijn het tonen van blauw in de broek en veel aanslag rond de wangen. Verder gelijk aan de man.</p> <p>Zie ook de opaline, de recessief gezoomd en de wildkleur pop.</p>

[Terug naar index](#)

**Van onderstaande kleurslagen geven we alleen een ALGEMENE HERKENNINGSBESCHRIJVING.
Ze worden zelden of nooit op shows als zodanig ingeschreven.**

<p>Pastel Man en Pop:</p>	<p>De pastel vererft autosomaal recessief. De gehele vogel moet opgebleekt van kleur zijn, met zwarte ogen en nog vrij donkere poten en nagels. Ook hier vragen wij U om hier melding van te maken wanneer U weet waar wij deze pastel kunnen/mogen aanschouwen. Als de pastel zou bestaan, dan kan dit gemakkelijk aangetoond worden door deze te paren met bronze fallow ,NSL ino,. Pastel en bronze fallow zijn allelen van het <i>a-locus</i>.</p> <p>Een combinatie van pastel met bronze fallow geeft 100% Pastel Bronze fallow jongen. Op deze manier zou er ook zekerheid zijn over het bestaan van de bronze fallow mutatie.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Blauw Man en Pop:</p>	<p>De blauwe vererft autosomaal recessief. De echte blauwe mutant, zoals we die bij andere parkietachtigen kennen, is nog niet ontstaan bij de Bourkeparkiet. Een echte blauwe heeft totaal geen psittacine bezit meer, zowel het rozerode als het geel is totaal verdwenen. De borstkleur zal dan waarschijnlijk wat grijsachtig worden, aangezien de Bourkeparkiet hier van nature behoorlijk wat eumelanine bezit. Denk hierbij aan de kleur van een blauwe Pennant rosella.</p> <p>De vererving van de blauwe is altijd autosomaal recessief.</p> <p>Wat nu en dan als blauwe Bourkeparkiet wordt aangeboden is een kweekselectie op de blauwstructuur, die de Bourkeparkiet van nature al bezit en regelmatig wat gaat uitvloeien naar andere plaatsen. Vaak zien we Bourkeparkiet mannen, welke ook al blauw tonen in de wangen en hier dan terecht bestraft voor worden op een tentoonstellingskeuring. Toch zijn er kwekers, die met dit soort vogels zijn door gegaan om deze blauwstructuur nog verder uit te breiden. Hier is zeker een aantal jaren doorzettingsvermogen en geduld voor nodig om dit te bereiken. We zien nu al Bourkeparkieten, welke al een vrij blauwe borst en vleugeldek tonen. Wel tonen ze alle nog een roze waas in de buik en geel op het rug/vleugeldek. Door deze uitvloeiing van de blauwstructuur in het geel ontstaat er een groene kleur op het dek wat hierdoor ook gelijk te verklaren is. Momenteel is men bezig om ook de violet factor hierin te kweken, wat een paarsachtige vogel zou moeten brengen.</p> <p>Voorlopig keuren we ze als blauwe tussen haakjes en bij verdere ontwikkelingen hiervan moet er een juiste naam voor worden gekozen. Het advies bij een keuring is om deze vogels niet geheel weg te schrijven, maar ook nog niet gelijk met het maximale punten te beoordelen. Ook ziet het bestuur van de KMV-TP hier graag een melding van, hoe de vogel er exact uitzag en waar de vogel te bezichtigen is of wie de eigenaar is.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

HERKENNING OMSCHRIJVING VIOLET MAN EN POP:

<p>Violet wildkleur en fallow man:</p>	<p>Algemeen: De Violetfactor is bij veel Bourkeparkieten gekweekt, zonder dat de kweker het vaak zelf wist! Een vogel met de Violetfactor ziet er exact hetzelfde uit als de ongemuteerde, alleen is de oorspronkelijke hemelsblauwe broektekening nu paars geworden bij dubbelfactorig Violet. Bij enkelfactor Violet is de broektekening blauw met een paarse waas. Ook in de buitenvlag van de slagpennen en onder de vleugels is de Violetfactor duidelijk waar te nemen. Nu is het zo dat bij de meeste parkietensoorten de Violetfactor het beste tot uiting komt in de blauwfactor met een donkerfactor, om zo diep violet gekleurde vogels te krijgen. Een echte blauwe Bourke is nog niet ontstaan, wel een door selectie verkregen blauwachtige vogel. Hier is op de uitbreiding van de blauwstructuur geselecteerd, zodanig dat de wangen, borst en vleugeldekk blauw zijn gaan tonen. Deze vogels tonen echter alle nog wat roze in de buik, zodat met zekerheid is vast te stellen dat het geen primaire blauwe mutant is. Ook de donkerfactor is, voorzover bekend, nog niet ontstaan bij de Bourkeparkiet. Deze zal te herkennen zijn aan een donkerblauwe broektekening en wanneer deze dubbelfactorig gekweekt wordt, zal dit donkergrijsblauw/grijsachtig moeten worden.</p> <p>Uiteraard kunnen beide, zowel de blauw- als donkerfactor ontstaan bij de Bourkeparkiet. Om de Violetfactor niet verloren te laten gaan is besloten om deze, zolang de blauw en de donkerfactor nog niet zijn ontstaan, te vragen in de wildkleur en fallowserie. Alleen dubbelfactorigen worden gevraagd. Enkelfactorigen worden gekeurd waar ze het dichtst bij komen en bestraft op de afwijkende broektekening en de opmerking dat hier waarschijnlijk de Violetfactor in zit.</p> <p>Zie KTA wildkleur. Verder gelijk aan de wildkleur.</p> <p>Omdat de verschillen met de wildkleur zo klein zijn is er voor gekozen om bij de KTA de violetfactor als variatie te beschrijven, maar om er geen aparte tabel voor te maken.</p>
<p>Violet wildkleur en fallow pop:</p>	<p>Algemeen: Opvallend is dat de pop wel lichte streepjes toont op de kop. Ook de donkere veertoppen zijn sprekender door de gele ondergrondkleur, van de paarse broektekening en paarse buitenvlag in vleugelpennen. Dit paars is iets minder diep dan bij de man.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur pop.</p>

[Terug naar index](#)